

Sygn. akt III KK 645/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **K. C.**

po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 28 kwietnia 2022 r., sygn. akt IX Ka 987/20, zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w Staszowie z dnia 14 lutego 2020 r., sygn. akt II K 111/18, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 28 kwietnia 2022 r., sygn. akt IX Ka 987/20, zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w Staszowie z dnia 14 lutego 2020 r., sygn. akt II K 111/18, K. C. został skazany za przestępstwa z art. 190a § 1 k.k., art. 197 § 2 k.k., art. 209 § 1a k.k. oraz z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Wymierzono za nie kary pozbawienia wolności oraz orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

Od wyroku Sądu odwoławczego kasację wywiódł obrońca skazanego, opierając ją na zarzutach obrazu prawa procesowego – art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 92 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., a także art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. oraz art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k.

Skarżący, wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy właściwemu sądowi do ponownego rozpoznania, zamieścił jednocześnie w kasacji

wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W jego uzasadnieniu podniósł, że kasacja jest daleko idąca, a jej zarzuty zasługują na uwzględnienie.

Wniosek nie jest zasadny.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma, co do zasady, charakter wyjątkowy, a zatem powinno być stosowane wówczas, gdy ranga zarzutów kasacyjnych i wysoki stopień ich uprawdopodobnienia prowadzi do wniosku, że wykonywanie kary, przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że podniesione w kasacji obrońcy skazanego zarzuty nie są tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc „wręcz rzucającej się w oczy” wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego i wysokim stopniu prawdopodobieństwa uwzględnienia wniesionej na korzyść skazanego kasacji, możliwym do stwierdzenia bez merytorycznego jej rozpoznania. Zauważyć trzeba, że oskarżyciel publiczny, odnosząc się w pisemnej odpowiedzi na kasację do trafności stawianego w niej zarzutu, ocenił wniesioną kasację jako bezzasadną w stopniu oczywistym.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.